

РЕШЕНИЕ

№ 1860

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **11885** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 4886/30.10.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 20231110208774/2023 г. на Софийския районен съд (СРС), НО, 3-и състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № BG2023/5800-59/НП от 16.05.2023г. издадено от директора на ТД Митница С. на Агенция Митници, с което на „ГАЛВА МЕТАЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, вр. с ал. 1, т.1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание-„имуществена санкция“ в размер на 16 134,75 лева, представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания, за извършено нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, решението е обжалвано от административнонаказаното лице, чрез процесуалния му представител адв. Д., с искане да бъде отменено, заедно с потвърдено с него НП. Заявява и искане за

присъждането на разноски за двете съдебни инстанции.

Релевираните касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения – чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, вр. с чл. 63в ЗАНН. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че при издаването на НП административнонаказващият орган е излязъл извън правомощията си по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като е санкционирал дружеството за деяние, което не е част от повдигнатото с АУАН административнонаказателно обвинение. В тази връзка сочи, че в НП е описано изпълнително деяние, различно от това по АУАН, тъй като никъде в АУАН не е посочено, че “ГАЛВА МЕТАЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД е избегнало плащането на задължения. Твърди, че описаното в АУАН изпълнително деяние покрива белезите на друго нарушение, а именно по чл. 238 ЗМ. Несъответствието на изпълнителното деяние, описано в АУАН с това, описано в НП, представлявало съществено процесуално нарушение в административнонаказателното поризводство, тъй като не давало възможност на санкционираното лице да разбере кое негово действие или бездействие е квалифицирано като нарушение по чл. 234, ал. 1 ЗМ. Като процесуално нарушение, допуснато от СРС, се твърди непроизнасянето по всички релевиранни във въззивната жалба доводи. Твърди се най-сетне и това, че обстоятелството, че нарушителят е юридическо лице не освобождавало административнонаказващия орган от задължението му да изследва въпроса за вината

В съдебно заседание пред АССГ процесуалният представител на касатора-адв. Х. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по съображения в писмена защита, която депозира.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител-юрк.Я., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност, ако съдът уважи жалбата, оспорва правото на разноски на жалбоподателя пред въззивната инстанция, поради липсата на доказателства за реалното заплащане на адвокатско възнаграждение. Прави и възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Въззивната инстанция е приела за установено от фактическа страна, че служители на ТД Митница Б. са извършили проверка в рамките на последващ контрол за установяване на законосъобразността на действията на „Галва метал България“ ООД за периода 01.06.2019 г. – 06.06.2022 г. При проверката е установено, че на 25.01.2022 г. в МБ С. И. с митническа декларация MRN22BG005808079476R7 за стоката - 10 броя рулони е декларирано неправилен код по Т. - [ЕГН], представяйки пред митническите органи М. Т. Certificate, издаден от турско дружество, неточно отразяващ обективните характеристики на стоката, съгласно чл.15, § 2, б. а) и б. б) от Регламент (ЕС) №952/2013, за който тарифен код към датата на деклариране е била приложима ставка на вносно мито в размер на 0% по митническата тарифа на ЕС, въз основа на непреференциална тарифна квота №098611, вместо правилния код по Т. [ЕГН], за който към датата на деклариране е била приложима ставка на допълнително мито от 25%,. Прието е , че по този начин дружеството е избегнало заплащане на дължими публични вземания в общ размер от 16 134.75 лева, от които мито в размер 13 445.63 лева и ДДС в размер на 2 689.12 лева в нарушение на 234, ал.1, т.1 от ЗМ. Резултатите от проверката са обективирани в доклад № ВГ 001 000/1/4/21.10.2022 г., екземпляр от който е връчен на управителя на дружеството на 02.11.2022 г.

Въз основа на така установените факти е направен извод, че в конкретния случай става дума за осъществена митническа измама. За извършеното нарушение бил съставен АУАН № ВГ18112022/1000/М-4756/18.11.2022г, в който същото е квалифицирано като нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ. АУАН е предявен за запознаване със съдържанието му срещу подпис в деня на съставянето му. В законоустановения срок са постъпили писмени възражения срещу констатациите в акта. Въз основа на него било издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. АУАН е съставен, а НП е издадено от компетентни за това административни органи и в предвидените в ЗАНН преклузивни срокове, като същите съдържат необходимите реквизити. Ясно е описано извършеното от нарушителя административно нарушение от фактическа страна, като правилно е посочена и правната му квалификация. Безспорно било доказано, че дружеството е извършило административното нарушение, за което с НП е наложено предвиденото за него наказание.

Решението е неправилно.

Разпоредбата на чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ въвежда забрана за избягване или опит за избягване на пълно или частично заплащане или обезпечаване на митните сборове или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи. Кореспондиращата на посочената разпоредба е санкционната норма на чл. 234, ал. 2 ЗМ, която определя границите на административното наказание при нарушаване на така въведената в ал.1 забрана.

В АУАН прецизното описание на осъщественото от дружеството нарушение изисква да бъде посочен неправилно декларирания тарифен код по Т. на стоките, действителния тарифен код по Т., както и размерът на избегнатите публични задължения. Освен това съгласно нормата на чл. 234, ал. 1 т. 1 ЗМ, посочена от актосъставителя за нарушена, следва да бъде индивидуализирано изпълнителното деяние на нарушението, а именно дали дружеството с това си нарушение е избегнало пълно заплащане на публични държавни вземания, както и да се направи разграничение каква част от тях е мито и каква ДДС. В случая това описание в АУАН липсва, което нарушава изискванията на чл. 42, ал. 1 т. 4 и т. 5 от ЗАНН и представлява съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено с НП.

Актът е съставен на 18.11.2022 г., а нарушенията са открити на 21.10.2022 г. с изготвянето на доклада, следователно актосъставителят е имал и фактическа възможност да прецизира нарушението посочвайки всички елементи на състава на нарушената материална норма, но не е сторил това. При тази неотстранима нередовност в акта, доколкото се касае за съществено изменение на обстоятелствената

част на административнонаказателното обвинение в АУАН, АНО е издал НП, в което вече нарушението е описано прецизно с всички дължими от фактическа страна обстоятелства.

Посочването за пръв път в НП на съществените обстоятелства, които обуславят съставомерността на деянието, води до санкциониране на лицето при факти, срещу които то не е имало възможност да се защити при предявяване на АУАН, поради неяснота на повдигнатото му административно обвинение. В случая не се касае за нередовност в АУАН, която може да бъде преодоляна в НП по арг. от чл.53, ал.2 ЗАНН, а за липса на повдигнато с АУАН надлежно обвинение, съдържащо всички съставомерни признаци на твърдяното нарушение от фактическа страна спрямо правната му квалификация. Несъответствието между изпълнителното деяние, описано в АУАН и в НП е съществено процесуално нарушение, тъй като не дава възможност на санкционираното лице да разбере кое негово действие или бездействие са квалифицирани като нарушение на разпоредбата на чл. 234, ал. 1 т. 1 ЗМ. В обстоятелствената част на акта изрично е посочено, че касаторът е ползвал при вноса пред митническите органи сертификат, издаден от износителя на стоките, а не от фактическия им производител; че сертификатът не отразява коректно обективните характеристики на допуснатите за свободно обръщение с процесната декларация стоки, както и че е декларирал некоректен код по Т., съгласно който се е възползвал от непреференциална тарифна квота и неизпълнение на задължения по чл. 15, § 2, буква а) и б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Така повдигнатото обвинение на лицето е изменено съществено от наказващия орган, доколкото с НП отговорността на касатора се ангажира за това, че същият, поради неправилно деклариран код по Т., е избегнал заплащане на мито и ДДС и по този начин е осъществил нарушение на чл. 234, ал. 1 т. 1 ЗМ.

Като вместо да отмени НП, като издадено при допуснато съществено процесуално нарушение, е поставил решение за потвърждаването му, СРС е осъществил релевираното с касационната жалба основание-нарушение на закон-чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр. с чл.63в ЗАНН. Това поражда правомощието на АССГ да отмени оспореното въззивно решение и потвърденото с него НП.

При този изход на спора, касаторът има право да поиска направените

разноски за двете съдебни инстанции-вазивната и касационната. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания пред СРС и пред АССГ е поискано присъждането им. Направените разноски-заплатено адвокатско възнаграждение са в размер 1853 лева без ДДС-2 233.60 лева с ДДС лева са доказани с договор за правна защита и съдействие от 23.01.23 година актуализирана версия, проформа фактура №163 от 23.01.23 година, ред 26 и три броя окончателни фактури. Действително проформа фактурата има за предмет и други издадени НП, а не само посоченото на ред 26 НП, свързано с МД с основен референтен номер 22BG005808079476R7, поради което и стойността ѝ е в размер на 112 262.40 лева. По проформа фактурата са постъпили три плащания, по които са издадени три окончателни фактури-31.01.23 г, 08.02.23 г. и 14.02.23 г., с които е заплатена цялата сума в размер на 112 262.40 лева, приложени по делото на СРС. Следователно заплатено е и договореното възнаграждение във връзка с обжалването на процесното НП. Възнаграждението е договорено общо-без разграничение в осъществяваното представителство пред всяка една от двете съдебни инстанции. Липсват и доказателства адвокатското възнаграждение да е било заплатено повече от един път, т.е. втори път за касационното производство. При тези данни се налага категоричен извод, че договореното и заплатено възнаграждение за двете инстанции е в размер 1853 лева без ДДС. Същото следва да се присъди с ДДС или 2233.60 лева, предвид обстоятелството, че от фактурите се установява, че адв. дружество е регистрирано по ЗДДС. Обстоятелството, че заплатеното адвокатско възнаграждение е по две дела (за две съдебни инстанции), съпоставено с минималния размер на адвокатското възнаграждение по дела с материален интерес-чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения обуславя неоснователност на възражението на ответника за неговата прекомерност. Договореното и заплатено адвокатско възнаграждение е обосновано и справедливо, преценено вкл. през призмата на тежестта на конкретното дело, обема и качеството на предложената защита и проведените съдебни заседания с участието на пълномощника-адвокат на санкционираното с НП лице. Съдът прецени този размер не само спрямо рамката на националната правна уредба, дадена в Наредба № 1 от 9.07.2004 г., но и и съобразявайки се с правото да присъди по-нисък от минималния

размер, ако е налице основание за това - Решение от 25.01.2024 година по дело С-438/22 на СЕС.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XII-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4886/30.10.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 20231110208774/2023 г. по описа на Софийския районен съд, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ВГ2023/5800-59/НП от 16.05.2023 г., издадено от директора на ТД Митница С. на Агенция Митници, с което на „ГАЛВА МЕТАЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД- в несъстоятелност, на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, вр. с ал. 1, т.1 от Закона за митниците, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 16 134,75 лева, представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания, за извършено нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на „ГАЛВА МЕТАЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД - в несъстоятелност, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. О. сумата в размер на 2233.60 лева (две хиляди двеста тридесет и три лева и шестдесет стотинки).

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.